

[Nørgaard Sørensen]

er en alt for teoretisk uddannelse i forhold til mesterlæren osv. Det er derfor af stor værdi, at Dansk Arbejdsgiverforening har igangsat en kampagne for at få fremskaffet flere praktikpladser, og kampagnens målsætning er at fremskaffe information om det virkelige praktikpladsbehov og også at få sluset de søgende over i nyoprettede praktikpladser. Nogen konkrete tal for kampagnens resultater har imidlertid ikke kunnet fremskaffes.

Men vi ønsker altså, at det først og fremmest må være parterne på arbejdsmarkedet, der gør en indsats for at få løst praktikpladsproblemet. Andre foranstaltninger på området, som der har været talt om fra flere sider, kan naturligvis overvejes. Man kunne forestille sig, at der skulle gives arbejdsgiverne et økonomisk incitament til at oprette EFG-praktikpladser. Man kunne såmænd også forestille sig, at oprettelsen af den kvotaordning, som aftalen inden for den offentlige sektor hviler på, kunne overføres med visse modifikationer til den private sektor, men dette forudsætter på alle leder en mere detaljeret planlægning.

Fra socialdemokratiets side ønsker vi at lade arbejdsmarkedets parter gøre deres indsats for at få fremskaffet de nødvendige praktikpladser, og vi vil så vurdere resultatet af denne aftale hen mod årets slutning. Skulle dette vise sig ganske utilstrækkeligt, vil vi naturligvis nøje overveje, om andre og eventuelt mere bastante initiativer fra folketingets side på området måtte være den eneste vej ud af praktikpladskrisen. Men foreløbig håber og tror vi naturligvis på et godt resultat.

Hans Jørgen Holm (V):

Det er ikke nogen ny eller pludselig opstået situation, at der er problemer med at fremskaffe praktikpladser til EFG-elever, der afslutter basisåret. Også sidste år var der problemer, hvoraf en del blev løst i løbet af efteråret, men det er ikke en begrundelse, der kan forsvare, at ministeren først er begyndt at reagere her i foråret. Det kan ikke undre, at der er vanskeligheder i en situation, hvor erhvervslivet på næsten alle fronter er præget af svigtende konjunkturer. Tilsyneladende har regeringen på det sidste fået vældig travlt, så travlt, at folketinget holdes uden for en egentlig behandling af problemerne. Jeg tænker her bl. a. på, at regeringen valgte at

bruge bevillingsansøgninger i finansudvalget i stedet for at fremlægge tingene her i salen.

Vi havde arbejdsministerens redegørelse til debat her i tinget i februar måned. I redegørelsen blev der lagt op til et samarbejde om beskæftigelsesproblemerne, og samtidig efterlyste arbejdsministeren ideer fra partierne. Venstre har fremlagt sine ideer, bl. a. i det, der hedder beslutningsforslag B 61 om fremskaffelse af lære- og praktikpladser. Vi peger på en række muligheder for at øge antallet af disse lære- og praktikpladser, men regeringen er tilsyneladende ikke interesseret i dette forslag.

Efter venstres opfattelse må man betragte de unges erhvervsfaglige uddannelsessituation under ét. I den aktuelle situation, hvor der er en flaskehals i det erhvervsfaglige uddannelsessystem, må det være naturligt at udnytte de eksisterende muligheder bedst muligt. Vi har derfor peget på en række foranstaltninger, der kunne øge kapaciteten på EFG her og nu og ikke først, når ungdomsårgangene i slutningen af 1980'erne er faldende.

Vi har peget på de muligheder, der ligger i en større tilgang til mesterlæren; lærlingene i mesterlæren vil ikke samtidig skulle have praktikpladser. Det virker næsten, som om ministerens og socialdemokratiets forkærlighed for EFG blokerer for en bedre udnyttelse af de muligheder, mesterlæren giver, bl. a. i den aktuelle situation. Hvorfor skal praktikpladser have fortrin for lærepladser i ordningen med tilskud til ekstraordinære pladser, som det sker med cirkulærestemmelserne til lov nr. 488? Hvorfor skal, som man har gjort det i Sønderjylland, praktikpladserne have 2 point forlods fremfor lærepladserne? Og bliver alle muligheder for at fremskaffe nye lærepladser udnyttet, eller er der pladser, der går tabt på grund af formel eller organisatorisk modstand? Hvorfor kan f. eks. byggemarkeder og forretninger med hårde hvidevarer ikke godkendes som lærepladser? Er godkendelseskriterierne alene fastlagt ud fra uddannelsesmæssige hensyn? Kan forsvaret, som foreslået af chefen for flyvestation Skrydstrup, give et bidrag med lære- og praktikpladser? Jeg har stillet spørgsmålet til arbejdsministeren, men savner stadig væk efter en måneds tid svar på det stillede spørgsmål.